

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 1814/2021
28.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Марине Милановић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милунка Арсић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Ермедин Ђућевић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 533/19 од 13.01.2021. године, у седници већа одржаној дана 28.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 533/19 од 13.01.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 533/19 од 13.01.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сјеници П 345/18 од 07.02.2019. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да на име дуга исплати тужиоцу износ од 24.844,00 динара са законском затезном каматом по стопи утврђеној Законом о затезној камати почев од 01.01.2013. године, у року од 8 дана по правноснажности пресуде под претњом извршења. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да надокнади тужиоцу трошкове парничног поступка у износу од 54.678,00 динара у року од 8 дана под претњом извршења.

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Гж 533/19 од 13.01.2021. године одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Сјеници П 345/18 од 07.02.2019. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију предвиђену чланом 404. ЗПП (посебна ревизија).

Ревизија предвиђена наведеном одредбом може се изјавити искључиво због погрешне примене материјалног права. Због тога су, за оцену дозвољености посебне ревизије, ирелевантни наводи туженог о битним повредама одредаба парничног поступка које су, по становишту ревидента, учињене пропустом да се изреком пресуде одлучи о приговору застарелости тужиоачевог потраживања, односно одбијањем суда да изведе све предложене доказе и погрешном оценом изведених доказа. Овим наводима тужени у суштини оспорава утврђено чињенично стање о постојању и

садржини уговорног односа на основу којег тужилац захтева испуњење обавезе туженог, што се по Закону (члан 407. став 2. ЗПП), не може користити као разлог за ревизију.

По становишту Врховног касационог суда, у чијој је надлежности оцена дозвољености посебне ревизије (члан 404. став 2. ЗПП), у овом спору не постоје правна питања која су од општег интереса или су у интересу остваривања равноправности грађана. Уз ревизију нису приложене правноснажне пресуде донете у истим или битно истоветним чињенично-правним споровима које потврђују постојање неуједначене судске праксе. Коначно, нема ни потребе за новим тумачењем материјалног права примењеног при одлучивању о захтеву тужиоца за испуњење обавезе туженог – купца, да у потпуности исплати цену купљених ствари и плати затезну камату због доцње са испуњењем те обавезе.

Сходно изложеном, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке јер не постоје разлози за одлучивање о посебној ревизији туженог.

Побијаном другостепеном пресудом правноснажно је окончан поступак у спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП. Према члану 479. став 6. тог Закона, против одлуке другостепеног суда (у поступку у спору мале вредности) није дозвољена ревизија.

Из тог разлога, на основу члана 413. и члана 479. став 6. ЗПП одлучено је као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић